

мѣръ. Представете си, че имате единъ голѣмъ хамбаръ пълненъ съ жито. Човѣшкото съзнание иска да изследва, какво количество жито има въ хамбара. Това значи всичкото жито да се изяде. Като се изяде житото, следната година нѣма да има, какво да се посади на нивата. Какво печели човѣкъ при това положение? — Нищо не печели. Щомъ е така, на човѣка не остава нищо друго, освенъ да се откаже отъ желанието си да изследва всичкото жито. Колкото да е любознателенъ, нека остави нѣкои въпроси неизследвани. Въ неговъ интересъ е да остави частъ отъ житото неизследвано. Човѣкъ все трѣбва да остави нѣщо неизследвано въ живота си, за да му послужи като основа на бѣдещия му животъ. Така постѣпва и природата. Тя крие много тайни въ себе си, които постепенно, по малко открива на онѣзи, които искрено желаятъ да учатъ.

Сега ще ви дамъ единъ примѣръ сами да направите сравнение, да видите, какъ хората ценятъ нѣщата. Представете си две общества, които иматъ различни разбирания и различни изисквания. Едното общество се стреми къмъ голѣми работи и тѣхъ цени. Другото общество пъкъ цени малкитѣ работи. Предъ тѣзи общества се явяватъ двама атлети: първиятъ носи на гърба си тежестъ отъ 200 кгр. Вториятъ носи единъ скъпоцененъ камѣкъ отъ 500 гр. тежестъ. Като се явятъ предъ тѣзи общества, първото ще ржкоплѣска на първия